

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 246/2022-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a zo sudcov Libora Duľu a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľiek [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Jana Uhrinová s. r. o., Bezručova 1, Bratislava, IČO 52 424 944, v mene ktorej koná jej konateľka a advokátka JUDr. Janka Uhrinová, proti postupu Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 65 D 547/2016 takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľiek a skutkový stav veci

1. Sťažovateľky označené v záhlaví tohto uznesenia sa ústavnými sťažnosťami doručenými ústavnému súdu 9. februára 2022 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v napadnutom konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľky sa domáhajú vydania príkazu okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prieťahov, ako aj priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume každej po 6 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľky sú účastníčkami napadnutého konania vedeného okresným súdom v dedičskej veci po poručiteľovi [REDAKOVANÉ], ktoré nebolo dosiaľ právoplatne skončené.

3. Ústavné sťažnosti, ktoré sťažovateľky podali samostatne (sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 395/2022 a Rvp 396/2022) boli uznesením ústavného súdu č. k. PLs. ÚS 7/2022-5 zo 16. februára 2022 spojené na spoločné konanie ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 395/2022.

4. Z obsahu spisu okresného súdu týkajúceho sa napadnutého konania vyplýva, že okresný súd začal konanie o dedičstve po poručiteľovi a poveril notárku JUDr. Máriu Cintavú na konanie a rozhodnutie vo veci prejednávania dedičstva 17. augusta 2016.
5. Dňa 9. septembra 2016 notárka predvolala v dedičskej veci po poručiteľovi manželku poručiteľa [REDAKOVANÉ] na predbežné vyšetrenie dedičstva, ktoré sa malo uskutočniť 29. septembra 2016. Dňa 29. septembra 2016 sa uskutočnilo predbežné vyšetrenie dedičstva. Notárka požiadala 4. októbra 2016 príslušné orgány verejnej moci, peňažné ústavy a obchodné spoločnosti o zaslanie listín preukazujúcich stav majetku patriaceho do dedičstva po poručiteľovi.
6. Dňa 22. decembra 2016 zákonná dedička [REDAKOVANÉ] (ďalej len „zákonná dedička“) zaslala notárke v elektronickej podobe znalecké posudky.
7. Dňa 4. mája 2017 bol nariadený termín pojednávania na 19. jún 2017, ktorý bol zrušený z dôvodov na strane zákonnej dedičky. Zároveň bol stanovený nový termín pojednávania na 14. jún 2017.
8. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 14. júna 2017, dedičia neuzatvorili dohodu, pričom požiadali notárku o ustanovenie súdneho znalca na ocenenie predmetných nehnuteľností patriacich do dedičstva po poručiteľovi.
9. Uznesením okresného súdu č. k. 65 D 547/2016-59 zo 7. júla 2017 bol ustanovený súdny znalec z odboru stavebníctva Ing. Jozef Július Peter Blanár, ktorého úlohou bolo určiť všeobecnú hodnotu nehnuteľností ku dňu úmrtia poručiteľa. Citované uznesenie okresného súdu súdny znalec osobne prevzal 10. júla 2017.
10. Dňa 14. augusta 2017 bolo vypracované opravné uznesenie, ktorým bola opravená chyba v písaní v uznesení okresného súdu zo 7. júla 2017. Znalecký posudok vypracovaný vo veci zistenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností patriacich do dedičstva po poručiteľovi bol notárke predložený 14. septembra 2017.
11. Sťažovateľky predložili notárke 29. septembra 2017 znalecký posudok vypracovaný vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností patriacich do dedičstva.
12. Zákonná dedička predložila notárke 13. novembra 2017 vyjadrenie, v ktorom oznámila nesúhlas so znaleckými posudkami predloženými v dedičskom konaní sťažovateľkami, a preto požiadala o vypracovanie nezávislých znaleckých posudkov na stanovenie hodnoty obchodnej spoločnosti a nebytového priestoru.
13. Uznesením okresného súdu č. k. 65 D 547/2016-95 zo 6. apríla 2018 bol poverenou notárkou ustanovený súdny znalec z odboru stavebníctva Ing. Jozef Július Peter Blanár na vypracovanie znaleckého posudku na určenie všeobecnej hodnoty nebytového priestoru a účastníckam dedičského konania bola uložená povinnosť zložiť preddavok na trovy spojené so znaleckým dokazovaním v sume 200 eur. Proti citovanému uzneseniu okresného súdu v časti týkajúcej sa uloženia povinnosti zložiť preddavok na trovy podali sťažovateľky 30. apríla 2018 odvolanie, na podklade ktorého bol dedičský spis predložený notárkou okresnému súdu 19. júla 2018. O odvolaní proti uzneseniu notárky poverenej okresným súdom č. k. 65 D 547/2016-95 zo 6. apríla 2018 rozhodol okresný súd uznesením č. k. 65 D 547/2016-113 z 10. októbra 2018 tak, že predmetné uznesenie

zmenil a povinnosťou zložiť preddavok na trovy spojené so znaleckým dokazovaním zaviazal zákonnú dedičku.

14. Okresný súd vyzval sťažovateľky 5. decembra 2018 na zaplatenie súdneho poplatku. Spis bol notárke vrátený 8. februára 2019.

15. Dňa 28. marca 2019 bola uznesením okresného súdu č. k. 65 D 547/2016-130 poverenou notárkou ustanovená znalecká organizácia z odboru ekonomiky a riadenia podnikov PP CONSULT, a. s., poverená určením všeobecnej hodnoty obchodnej spoločnosti a zároveň bola účastníckam dedičského konania uložená povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Znalecký posudok bol notárke predložený 5. apríla 2019.

16. Notárka zaslala 14. mája 2019 účastníckam dedičského konania finálny stav bezpodielového spoluvlastníctva manželov, aktív a pasív dedičstva na účely predloženia písomnej dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a dedičstva v lehote 30 dní a zároveň informovala o tom, že prevod členských práv a povinností na zákonnú dedičku nespĺňa náležitosti darovania. Dňa 19. júna 2019 podali sťažovateľky vyjadrenie, ktorého obsahom je nesúhlas s neuznaním započítateľnosti daru.

17. Dňa 18. júla 2019 notárka vyzvala účastníčky dedičského konania, aby v lehote do 30. septembra 2019 predložili návrh písomnej dohody o vyporiadaní dedičstva s tým, že v prípade, že návrh v stanovenej lehote nebude predložený, notárka vydá uznesenie v zmysle § 203 ods. 1 písm. e) Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

18. Dňa 19. septembra 2019 doručila svoje vyjadrenie zákonná dedička.

19. Uznesením č. k. 65 D 547/2016 zo 4. decembra 2019 okresný súd poverenou notárkou určil aktíva a pasíva patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, určil všeobecnú hodnotu majetku nadobudnutého počas existencie bezpodielového spoluvlastníctva a zároveň určil, ktoré aktíva a pasíva patriace do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva patria do dedičstva po poručiťovi.

20. Dňa 27. decembra 2019 sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. 65 D 547/2016 zo 4. decembra 2019 podali odvolanie. Dňa 22. januára 2020 bolo odvolanie sťažovateľiek zasielané na vyjadrenie zákonnej dedičke, ktorá k nemu zaujala stanovisko v podaní doručenom 18. februára 2020. Stanovisko zákonnej dedičky bolo následne doručované na vyjadrenie sťažovateľkám 24. februára 2020.

21. Spis bol na rozhodnutie o odvolaní predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) 24. apríla 2020. Dňa 7. septembra 2020 bol spis vrátený okresnému súdu ako predčasne predložený z dôvodu, že z obsahu spisu ani z obsahu predkladacej správy nebolo zrejmé vyjadrenie zákonného sudcu k tomu, či sú alebo nie sú dôvody na postup podľa § 72 ods. 2 CMP, podľa ktorého ak na základe obsahu spisu dospeje súd prvej inštancie k záveru, že odvolanie proti uzneseniu uvedenému v odseku 1 je dôvodné, odvolaním napadnuté uznesenie zmení alebo zruší a vec vráti notárovi na ďalšie konanie.

22. Okresný súd následne spis opätovne predložil 6. mája 2021 krajskému súdu s prihladením na to, že neboli dôvody na postup podľa § 72 ods. 2 CMP. Krajský súd na podklade odvolania uznesením č. k. 7 CoD 3/2021-322 z 24. novembra 2021 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec

vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie s odôvodnením, že je nepreskúmateľné, ako aj z dôvodu nedoručenia vyjadrenia zákonnej dedičky doručeného 19. septembra 2019 sťažovateľkám.

23. Dňa 7. decembra 2021 bola účastníkmi dedičského konania spísaná dohoda dedičov, na podklade ktorej sa tieto dohodli, že všetok majetok, ktorý poručiteľ zanechal, nadobudne sťažovateľka [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] s tým, že je povinná uhradiť ustupujúcej zákonnej dedičke sumu 170 000 eur a sťažovateľka [REDAKOVANÉ] si proti ostatným zákonným dedičom nenárokujú žiadnu finančnú kompenzáciu. Zároveň sťažovateľka [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] požiadala 7. decembra 2021 notára o úschovu peňazí v sume 100 000 eur.

24. Dňa 24. marca 2022 zákonná dedička oznámila notárke vyporiadanie dedičstva v zmysle dohody dedičov zo 7. decembra 2021.

25. Dohoda dedičov zo 7. decembra 2021 a zápisnica o úschove peňazí zo 7. decembra 2021 boli zákonnou dedičkou zaslané notárke 28. marca 2022.

Dňa 12. apríla 2022 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo poverenou notárkou vydané uznesenie č. k. 65 D 547/2016-416, ktorým bola schválená dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov – poručiteľa a jeho pozostalej manželky, ktoré zaniklo smrťou poručiteľa, určená všeobecná hodnota majetku poručiteľa a schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva v znení, v akom bola uzavretá dohodou dedičov zo 7. decembra 2021. Uznesenie okresného súdu č. k. 65 D 547/2016-416 z 12. apríla 2022 nadobudlo právoplatnosť v rovnaký deň.

II.

Argumentácia sťažovateľiek

26. Sťažovateľky argumentujú, že predmetom napadnutého konania je dedičská vec, ktorá tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, pričom ju nie je možné považovať za právne zložitú. Ku skutkovej zložitosti prejednávanej veci uvádzajú, že neexistuje žiadna zásadná okolnosť odôvodňujúca prípadný záver o jej faktickej zložitosti. Konajúci súd a najmä notár ako súdom poverený súdny komisár konajúci v rámci dedičského konania má právnym poriadkom zverené také právne nástroje, ktoré mu aj v prípade rozporov medzi účastníkmi dedičského konania umožňujú postupovať vo veci.

27. Sťažovateľky svojím správaním neprispeli k predĺženiu napadnutého konania, keďže v jeho priebehu boli aktívne a na žiadosti súdu reagovali.

28. Vo vzťahu k správaniu samotného okresného súdu zdôrazňujú, že samotná dĺžka predmetného konania je dôkazom toho, že súd vo veci nekonal správne, keďže jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa práv účastníkov dedičského konania.

29. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľky odôvodňujú pocitom neistoty, bezmocnosti a nespravodlivosti, pričom tieto negatívne pocity vyvolané postupom okresného súdu spôsobili sťažovateľkám množstvo komplikácií.

30. Úlohou okresného súdu v dotknutom konaní bolo vyporiadať majetok po poručiteľovi, ktorý tvorilo viacero súčastí, okrem iných aj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Súkromné chirurgické centrum s. r. o., ktorej bol poručiteľ jediným spoločníkom. Predmetná obchodná spoločnosť je poskytovateľom zdravotnej starostlivosti v odbore cievej chirurgie a chirurgie,

pričom jej odborným zástupcom na výkon tejto činnosti bol poručiteľ. Po jeho smrti sa obchodná spoločnosť ocitla v situácii, keď bolo potrebné buď urgentne zabezpečiť nového odborného zástupcu pre uvedené špecializačné odbory, alebo zdravotnícke zariadenie zatvoriť. Sťažovateľka [REDAKOVANÉ] ako konateľka spoločnosti spolu s ďalšou dedičkou po poručiteľovi nadviazali kontakt s Úradom Bratislavského samosprávneho kraja a so zdravotnými poisťovňami, ktorých je obchodná spoločnosť zmluvným poskytovateľom. Dohodli sa na tom, že obchodnej spoločnosti budú pozastavené povolenia na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, pričom dedičky zabezpečia zariadeniu nového odborného zástupcu alebo budú povolenia obchodnej spoločnosti na poskytovanie zdravotnej starostlivosti odňaté, zdravotné zariadenie ukončí svoju činnosť a zdravotná dokumentácia pacientov bude odovzdaná Úradu Bratislavského samosprávneho kraja. V uvedenom prípade by však obchodný podiel v dotknutej obchodnej spoločnosti stratil svoju hodnotu, ktorá bola znaleckým posudkom k 31. júlu 2016 stanovená na sumu 65 518 eur.

31. Z dôvodu absencie právoplatného rozhodnutia v predmetnej dedičskej veci, a teda nemožnosti akokoľvek s obchodným podielom spolu s ostatnými dedičkami nakladať, bola sťažovateľka [REDAKOVANÉ] na účely zachovania hodnoty dedičstva nútená podstúpiť kroky smerujúce k obnoveniu činnosti zdravotníckeho zariadenia. Počas obdobia 1 roka, keď zdravotnícke zariadenie plnohodnotne nefungovalo, došlo k strate približne sumy 30 000 eur, pričom zo strany sťažovateľiek bolo nevyhnutné zabezpečiť finančné prostriedky na vykrytie uvedených strát. Následne sa hospodárska situácia obchodnej spoločnosti začala zlepšovať, najmä v dôsledku jej osobnej snahy zachovať fungovanie zdravotníckeho zariadenia do času, keď s ním bude môcť v časti svojho dedičského podielu disponovať.

32. Sťažovateľky zároveň podotýkajú, že uvedenú snahu vynakladali v absolútnej právnej neistote vo výsledok dedičského konania.

III.

Predbežné prerokovanie ústavných sťažností

33. Ústavný súd ústavné sťažnosti sťažovateľiek predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

34. Podstatou ústavných sťažností je tvrdenie o porušení práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom okresného súdu v napadnutom dedičskom konaní.

35. Ústavný súd v kontexte predmetu konania o ústavnej sťažnosti konštatuje, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru niet zásadnejších rozdielov, a preto aj vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti rešpektuje judikatúru a vychádza z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno ich namietané porušenie

posudzovať v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti spoločne (m. m. IV. ÚS 120/2018, IV. ÚS 276/2020).

36. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu alebo iného štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty dochádza v zásade až právoplatným rozhodnutím súdu alebo štátneho orgánu. Na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy preto nestačí, aby súd alebo štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

37. Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach tiež vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že argumenty v ústavnej sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase jej podania takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 190/2019).

38. Ústavný súd ďalej poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, v ktorej opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý treba vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

39. V súvislosti so skutočnosťou, že sťažovateľky ústavnými sťažnosťami napádajú dedičské konanie a v rámci neho aj postup notárky poverenej rozhodnutím vo veci, ústavný súd konštatuje, že už v rámci svojej predchádzajúcej činnosti judikoval, že úkony notára ako súdneho komisára v konaní o dedičstve sú úkonmi súdu, a preto aj nimi možno spôsobiť zbytočné prietahy, za ktoré nesie zodpovednosť všeobecný súd (m. m. II. ÚS 223/08, II. ÚS 727/2014).

40. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu

(povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavné sťažnosti sťažovateliek.

41. Aj keď prejednanie dedičstva nemožno bez ďalšieho považovať za právne zložité, keďže vymedzená agenda je upravená stabilnou rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov, berúc do úvahy konkrétne okolnosti prejednávaneho prípadu, ústavný súd konštatuje, že predmet sporu sa vyznačuje faktickou zložitou, a to s prihliadnutím na potrebu vypracovania znaleckých posudkov vo veci určenia všeobecnej hodnoty aktív patriacich do dedičstva po poručiteľovi (body 9, 13 a 15), predovšetkým z dôvodu spochybňovania dedičkami vzájomne predložených znaleckých posudkov.

42. V kontexte druhého kritéria, ktorým je správanie sťažovateliek ako účastníčok dedičského konania, ústavný súd konštatuje, že na predĺžení napadnutého konania sa sťažovateľky nepričinili svojím správaním.

43. S prihliadnutím na prehľad procesných úkonov vykonaných vo veci ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu bol, berúc do úvahy prehľad procesných úkonov vykonaných v napadnutom konaní, plynulý v zásade do apríla 2020, keď bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní (bod 21 tohto uznesenia). Už len pre úplnosť ústavný súd uvádza, že obdobie, počas ktorého bol spis na rozhodnutie o odvolaní na krajskom súde, nie je pre rozhodnutie v tejto veci relevantné, preto na neho ústavný súd neprihliadal (body 21 a 22 tohto uznesenia). Ďalší postup okresného súdu síce nemožno vyhodnotiť ako optimálny, keďže ho charakterizuje kratšie obdobie nečinnosti v trvaní 8 mesiacov (bod 22 tohto uznesenia), ktoré okresný súd potreboval len na opätovné predloženie spisu krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní, no ojedinelá nečinnosť v trvaní niekoľkých mesiacov bez ďalšieho nedáva podklad na záver o existencii zbytočných prietahov v napadnutom konaní.

44. Ústavný súd pri hodnotení postupu okresného súdu prihliadol v ďalšom predovšetkým na skutočnosť, že pred podaním ústavných sťažností (december 2021) uzavreli sťažovateľky so zákonnou dedičkou dohodu dedičov, ktorá bola základom pre následné rozhodnutie okresného súdu v napadnutom dedičskom konaní. V čase podania ústavných sťažností (február 2022) bola preto právna neistota sťažovateliek práve z dôvodu ich vlastného správania oslabená. Špecifikum dedičského konania je dané zákonom stanovenými spôsobmi jeho skončenia, pričom tieto (spôsoby) sú v zásade ovplyvnené do veľkej miery samotným správaním účastníkov dedičského konania. Ani v dedičskom konaní nemožno samozrejme opomíňať povinnosť všeobecného súdu postupovať vo veci tak, aby nedochádzalo k vzniku zbytočných prietahov, no, berúc do úvahy skutočnosť, že najbežnejším a v zásade aj najrýchlejším spôsobom skončenia dedičského konania je schválenie dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva, nemožno opomíňať ani tú skutočnosť, že samotné správanie dedičov je výrazným faktorom ovplyvňujúcim celkovú dĺžku dedičského konania.

45. Za existencie už popísaných osobitných skutočností, predovšetkým prihliadajúc na skutkovú zložitú prejednanú veci determinovanú potrebou nariadenia znaleckého skúmania na účely zistenia všeobecnej hodnoty aktív patriacich do dedičstva po poručiteľovi, ktorá vyústila do vypracovania troch znaleckých posudkov aj z dôvodu pretrvávajúcich vzájomných nezhôd medzi zákonnými dedičkami, a berúc do úvahy to, že samotné sťažovateľky pristúpili už pred podaním ústavných sťažností k dohode so zákonnou dedičkou, pričom táto sa stala základom pre následné rozhodnutie okresného súdu v napadnutej dedičskej veci, sú argumenty uvádzané

v ústavných sťažnostiach nespôsobilé preukázať takú intenzitu porušenia označených práv, aby boli ústavné sťažnosti prijaté na ďalšie konanie. Ústavný súd tu prihliadol aj na skutočnosť, že vec je v čase rozhodovania o ústavných sťažnostiach právoplatne skončená (apríl 2022).

46. Ústavný súd na základe uvedeného dospel pri predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi postupom okresného súdu v napadnutom konaní a obsahom označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavných sťažností na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Na základe uvedeného ústavný súd ústavné sťažnosti sťažovateľiek vo veci namietaného porušenia práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní odmietol ako zjavne neopodstatnené podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

47. Keďže ústavný súd odmietol ústavné sťažnosti, rozhodovanie o ďalších nárokoch sťažovateľiek uvedených v petite ústavných sťažností stratilo právny význam.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu